

دلاوران رزمنده خلق

یادی از رفیق عبدالغنی ملتهب

رفیق عبدالغنی ملتهب در بین سالهای (1328-1331 هجری شمسی) در قریه دره زرگر ولسوالی پغمان ولایت کابل در یک خانواده فقیر روحانی دیده به جهان کشود. مشارالیه علوم اسلامی را در مسجد نزد پدر آموخت و بزودی نزد خاص و عام مشهور به مولانا غنی گردید. موصوف بعد از سپری نمودن مکتب ابتدائیه شامل لیسه پغمان گردید. رفیق عبدالغنی ملتهب یکی از شعله ای های مبارز ، پرکار ، صادق و شجاع لیسه پغمان بود که در سال های 1347-1349 با عده ای از رفقای همزم خویشت سمت رهبری جریان دموکراتیک نوین (شعله جاوید) را در لیسه پغمان داشت ، و با بیانات پر شور و انقلابی اش در جریان میتنگ ها ، اعتصابات و تظاهرات ، صدها تن از جوانان طبقه زحمتکش

را به صفوف جریان دموکراتیک نوین (شعله جاوید) جلب و جذب نمود . موصوف در برگذاری تمام میتنگها ، اعتصابات و تظاهرات لیسه پغمان نقش ارزنده و اساسی داشت و پرده از چهره کثیف نظام سلطنتی ملاک کمپرادوری و اشرافی ظاهر شاهی و باند های اپورتونیستی و رویزیونیستی خلق و پرچم و "اخوان" بر میداشت . رفیق عبدالغنی بعد از فراغت از لیسه پغمان در سال 1352 شامل فاکولته ادبیات پوهنتون کابل شد و در سال 1355 از رشته دری فراغت حاصل نمود و بحیث معلم شامل وظیفه گردید . با دریغ و درد که رفیق عبدالغنی ملتهب بعد از کودتای شوم و ننگین هفت ثور مانند هزاران انقلابی دیگر دستگیر گردید و بعد از شکنجه های وحشیانه و غیر انسانی جنایت کاران و آدمکشان خلق و پرچم و بادران سوسیال امپریالیست شان اعدام گردید. رفیق غنی، فرزند شجاع ، دلاور و رزمنده خلق افغانستان به جاودانگی پیوست ، اما داغ ننگ ، جنایت، آدمکشی و وطن فروشی تا ابد برپیشانی باند های وطن فروش و جنایت کار خلق و پرچم باقیست. یادآوری از دلاوران رزمنده خلق و وظیفه تمام نیروهای انقلابی و وطن پرست است . متأسفانه که به اثر کم کاری و یا اختلافات گروهی و سلیقه یی که صدمات زیادی بر پیکر جنبش وارد نموده است ، تاحال از بسیاری از شهدای انقلابی کشور که جان های شیرین و پاک شان را در راه آرمان طبقه کارگر و مردم زحمتکش افغانستان فدا کرده اند ، یادی بعمل نیامده است . باید این کم کاری ، غفلت و فراموشی را به دور افکنیم و دین و رسالت ملی و انقلابی خویش را در برابر شهدای انقلابی خلق افغانستان ادا نمائیم. از دلاوری ، شهامت و رزمندگی آن ها بیاموزیم و برضد دشمنان طبقاتی آنها مبارزه بی امان و دوامدار نمائیم. دفاع از دلاوران رزمنده خلق بویژه در شرایط فعلی بدان جهت ضروری است که باندهای آدمکش و جنایت کار خلق و پرچم و "اخوان" به همکاری و کمک بادران امپریالیست شان میخوانند بار دیگر خلق افغانستان را فریب دهند که گویا: گذشته هرچه بود گذشت. باید از گذشته صرف نظر نمائیم. آن ها میخوانند با این چال و نیرنگ جنایات گذشته خویش را پرده پوشی نمایند و بدینوسیله خود را از خشم و محکمه مردم نجات دهند. همچنان عده ای از اپورتونیست های درون جنبش نیز آگاهانه یا ناآگاهانه در تلاش اند، تا به شکلی از اشکال گذشته جنبش انقلابی خلق افغانستان را "خودبخودی" جلوه دهند و سکوت شان را در برابر شهدای انقلابی

کشور توجیه ایدئولوژیک نمایند. باید از آن‌های که راجع به گذشته جنبش دهن کجی دارند پرسید که تاحال در برابر شهدای به خون خفته کشور چه کاری انجام داده اند و از چه تعداد شهدای انقلابی کشور یادی به عمل آورده اند. در حالیکه هزاران تن از شهدای انقلابی کشور و رهروان اندیشه های دموکراتیک نوین که از طرف باندهای جنایت کار و آدمکش خلق و پرچم و تنظیم های جنایت کار اسلامی به قتل رسیده اند. تاحال ناشناخته مانده و یاد بودی از آن ها صورت نگرفته است. آنها به جای آنکه از جنایت و کشتار بیرحمانه باندهای جانی و آدمکش خلق و پرچم و اخوان یاد آور شوند و آن را افشائ نمایند برخلاف در صدد آن بر آمده اند تا گذشته جنبش انقلابی خلق افغانستان را که نسلی از بهترین رزمندگان و دلاوران انقلابی خویش را از دست داده است کمرنگ و بی ارزش جلوه دهند. مادین انقلابی و ملی خویش میدانیم تر در حد توان و امکان خویش از شهدای انقلابی کشور یاددهانی نموده و مبارزات انقلابی و ملی خویش را تا بیرون راندن امپریالیست ها و نوکران داخلی آن ها ادامه داده و یک دولت ملی، مردمی و مترقی را در کشور بوجود آوریم.

